

מהו הסימן שאכן רוצים לנסוע לרבי?

מימים אלו ימי "תשרי" אותיות "רשית" ימי ה"ראש" לוקחים את הכוחות למשך כל השנה "שנהיה (שייכים) לראש" שנהיה במשך כל השנה קשורים ושייכים ומחברים ודבוקים אל ועם הרבי שליט"א מלך המשיח והדבר ימלא את כל חיינו ואת כל מציאותנו

פעם כשישבו השניים ביניהם בהתוועדות נענה האחד ואמר לחברו: שמע נא אחא אני הגעתי מיד לכאן והתקשרתי מיד לרבינו הזקן ולא ראיתי כמעט מה שקורה אצל צדיקים אחרים כך שאינני יכול להסביר מה המיוחד שמצאתי כאן ולא מצאתי במקומות אחרים. אבל אתה אחא הרי היית במקומות רבים אחרים אצל צדיקים וגדולי ישראל מכמה וכמה חוגים. אמור נא לי אפוא מה מצאת כאן אצל רבינו הזקן שלא מצאת במקומות אחרים?

ויען חברו: לומר לך את כל מה שנתחדש אצל רבינו הזקן זהו דבר שלא שייך כמעט להסביר. אך בכל זאת אתן לך דוגמא אחת דוגמא בעלמא שממנה תבין מה מצאתי דווקא כאן. אחד הדברים שלמדתי כאן הוא את הפירוש האמיתי של "חטאתי".

פעם בתחילת הגלגולים הקודמים שלי כשהגיע הזמן המיועד (בחודש אלול וכדומה) לערוך את חשבון הנפש ולהתוודות על חטאי – והרי כידוע לך ניסיתי בכל כוחי לחפש את האמת ולעשות את הדברים באמת – אמרתי "חטאתי" והתחלתי לחפש במה אמנם חטאתי והרי הנני משתדל לעבוד את ה' בכל כוחותי.

וצדיקים גדולים מחוגים אחרים והתעכב זמן די רב אצל כל אחד מהם אבל סוף סוף הרגיש כי עדיין לא מצא את אשר חיפש והמשיך בדרכו ובחיפושיו. כך עבר ממקום למקום עד אשר הגיע גם הוא לרבינו הזקן דבק בו והחליט להישאר גם הוא ולהיות תלמיד וחסיד כשהוא שמח למצוא שם גם את חברו מנוער.

עם הרב לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תול"ל המרכזית – כפר חב"ד

בואנו מיום הבחירה אלול יום ההולדת של שני המאורות הגדולים הבעל-שם-טוב ורבינו הזקן שעל יום זה נאמר שהוא המכניס חיות בכל ימי וענייני חודש אלול – נוסף לכך שבתחילת השבוע בט"ו אלול היה יום ההולדת לישיבת "תומכי תמימים"

נפתח בסיפור המאפיין במיוחד את החיות שמכניסים שני המאורות הגדולים הבעש"ט ורבינו הזקן בעבודה של חודש אלול כפי ששמענו מפי המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס:

מעשה בשני חברים טובים שנולדו בעיר אחת גדלו בצוותא ויחדיו עסקו והתעלו בתורה ובעבודת ה'. לימים כאשר גדלו והתבגרו נפרדו דרכיהם.

בהיות שניהם אנשים אמיתיים חיפש כל אחד מהם לעצמו רב ומורה דרך שידריך אותו בדרך האמיתית העולה בית ה'. אחד מהם הגיע מיד לרבינו הזקן ומשהגיע נפתחו עיניו. הוא הרגיש שמצא את אשר חיפש ודבק ברבינו הזקן להיות תלמידו וחסיד נאמן שלו.

חברו לעומת זאת נסע למקומות שונים אצל רבנים

אינני רואה את עצמי מצליח לצאת מזה. חטאתי בעבר וגם אחטא בעתיד... ושוב חזרתי בתשובה החלטתי התמרמרתי וידעתי שיש לי על מה לבכות ואת מה לתקן אבל באמת ובפנימיות "אחזתי" אז בפירוש השלישי של "חטאתי": חטאתי ואחטא עוד!

כשהגעתי לכאן לרבינו הזקן המשיך אותו חסיד את דבריו – וככל שהמשיך והסביר היה ניכר עליו יותר ויותר כי הוא מדבר מעומק לבו ממש בבחינת "נפשי יצאה בדברו" – למדתי והגעתי לעומק גדול יותר בכל הפרטים שהוזכרו קודם: הבנתי הרבה

המשכתי "לחזור בתשובה" להתמרמר ולהחליט שמעתה ואילך אשפר את מעשי וכו' אבל בתוך תוכי הרגשתי שגם עכשיו אינני עושה תשובה באמת. אמנם כבר נגמלתי מהפירוש הראשון וידעתי ש"חטאתי" אין פירושו "פלוני חטא" אבל עדיין היה אצלי פירוש חדש "פנימי ועמוק" אף הוא ב"חטאתי". הגעתי לפירוש השני ב"חטאתי": אני לא חטאתי...

יותר מדוע אל לי להביט במה שעושה פלוני ולא לשגות באשליות שמישהו אחר אשם אלא להכיר ולדעת שלאמיתו של דבר באמת לאמיתו הזולת גם "היכל שבקלים" טוב ממני בהרבה. קלטתי כאן היטב הרבה יותר כי עלי לבחון ולבדוק את עצמי היטב ולא להיות מוטעה ומרומה בקשר לעצמי.

אבל העיקר הוא שכאן קיבלתי כוחות מיוחדים לשוב אל ה' באמת ולהתחיל להיות אכן כראוי. כאן למדתי ללא הרף כי מלך מלכי המלכים הוא אב ומלך קרוב מאוד האוהב כל יהודי באהבה אין סופית כי "אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו" מושיטים לי יד גם למקום ולמצב הנידח באמת בו אני

ה' העוונות החמורים שלו יכולים להיות קלים הרבה יותר מהעבירות ה"קטנות" שלי. אבל עדיין לא הונח אצלי ש"חטאים" כה "קטנים" מסוג זה שאצלי הם אמנם אשמה כה כבדה. את הזולת אמנם אינני יכול להאשים ואולי הוא אף טוב ממני אך בסך-הכל מה כבר נורא כל כך ב"חטאים" אלו?

המשכתי "לחזור בתשובה" להתמרמר ולהחליט שמעתה ואילך אשפר את מעשי וכו' וכו' – אבל בתוך תוכי הרגשתי שגם עכשיו אינני עושה תשובה באמת. אמנם כבר נגמלתי מהפירוש הראשון וידעתי ש"חטאתי" אין פירושו "פלוני חטא" אבל עדיין היה אצלי פירוש חדש "פנימי ועמוק" אף הוא ב"חטאתי". הגעתי לפירוש השני ב"חטאתי": אני לא חטאתי...

ושוב תפסתי שעדיין הנני רחוק מאד מן האמת עדיין חסר לי הרבה בעבודת ה' עדיין הנני מלא וספוג בגאווה עצמית ולא הגעתי לדרך האמיתית בעבודת ה' – והמשכתי לנדוד ולחפש מורה ומדריך.

הגעתי למקום נוסף קרוב יותר לחסידות חב"ד ושם לימדו והחדירו בי את ההכרה בגדולת ה' ואת החומרה גם בדברים שנראים "קטנים" ולא חשובים כל כך כאשר זוהי באמת מרידה במלך מלכי המלכים הקב"ה. ויחד עם זה לימדו אותי לבדוק את עצמי בדיקה אמיתית ויסודית לדעת היטב את מצבי האמיתי ולא להצטדק בתירושים שונים ולנסות לרמות את עצמי וכו'.

הפעם כשהגעתי שוב לאמירת "חטאתי" כבר לא חשבתי על חטאי הזולת וגם לא ניסיתי להצדיק ולתרוץ את עצמי. שני הפירושים הקודמים – "פלוני חטא" ו"אני לא חטאתי" – כבר חלפו ועברו מלבי כליל. זהו אמרתי לעצמי הפעם "פארפאלן" (=אבוד) אין ברירה אני אכן חטאתי והנני אשם באמת.

אבל במחשבה נוספת שוב צצה לה איזו "מחשבה" קטנטנה שניסיתי מיד לדחות אותה לחלוטין אבל כשבחנתי את הדברים לעומקם ולאמיתתם התברר לי מהר מאוד כי זה אמנם מה שאני חושב באמת: אמנם חטאתי ופשעתי. אינני יכול להאשים את הזולת ואינני יכול גם להצטדק ולנסות להמעיט בחומרת ה"חטאים הקטנים" שלי. ואולם מה יהיה מכאן ולהבא? גם אם אני יודע את כל זה האם מעתה אתחיל לנהוג כצדיק גמור עם כל הפרטים והדקדוקים שבין אדם למקום ובין אדם לחברו וכי חושב אני שאוכל לעמוד בזה?

ואז הגעתי לפירוש השלישי ב"חטאתי": אמנם חטאתי ופשעתי ואני לבדי אשם אבל

כשמצאתי סוף סוף את ה"עוונות" בהם נכשלתי שהיו דברים "קטנים" בהם לא דקדקתי מספיק החלטתי כמובן מיד לחזור בתשובה עליהם. ואכן עשיתי תשובה חרטה על העבר ובקשה על להבא החלטתי שלא לשוב לכסלה עוד התמרמרתי בכיתי אל ה' ביקשתי מחילה וכו'.

אבל לפתע נפלה במוחי איזו "מחשבה" קטנטנה – כמובן שעשיתי הכל מיד לדחות אותה ממני לחלוטין אבל כשבחנתי את הדברים היטב התברר לי כי זה אמנם מה שאני חושב באמת: וכי לזה עוונות ייקראו? "חטאים" כאלו הנני מאחל לכל עם ישראל! כאשר פלוני עושה כך אלמוני כך ופלוני כך הרי הם עושים דברים אסורים וחמורים ביותר בשאט נפש ואילו אני מדבר על דקדוק קל ביותר!

המשכתי "לחזור בתשובה" להסביר לעצמי שחסרונות הזולת אינם מצדיקים את העוונות שלי גם אם הם קטנים יותר המשכתי להתמרמר ולהחליט שמעתה ואילך אשפר את מעשי וכו' וכו' – אבל בתוך תוכי הרגשתי שאינני עושה תשובה באמת שה"חטאתי" שלי יש לו פירוש "פנימי ועמוק" ה"פירוש" של מה שאני חושב באמת שהוא שונה לגמרי מן הפירוש הפשוט והאמיתי. גם כאשר ביטשתי את עצמי וניסיתי לשבור את לבי ואת הקליפה שבקרבי ידעתי שלאמיתו של דבר אינני חושב כך. לאמיתו של דבר אני מרגיש שגם זה חלק מה"גדלות" שלי. וכפי הביטוי הידוע על משקל לשון חז"ל "כל זה אכניס בקל וחומר". לאמיתו של דבר עדיין אני בטוח שאני טוב מכולם. אז היה אצלי הפירוש הראשון ב"חטאתי": פלוני חטא!

ואז תפסתי שהנני רחוק מאד מן האמת ראיתי שחסר לי הרבה מאוד בעבודת ה' והלכתי לנדוד ולחפש רב מדריך ומחנך שינחני בדרך האמת. בחסדי ה' הגעתי בהשגחה פרטית לדרך הבעש"ט לצדיק שהיה מן ההולכים בדרך החסידות. שם לימדו וחינכו אותי והחדירו בי שלא להסתכל על הרע שנמצא בזולת לדעת שהלה אינו אלא "מראה" שבה אוכל לראות את הרע שנמצא בי וכי לאמיתו של דבר גם אם אני צדיק גמור במעשי והזולת הוא קל שבקלים ייתכן מאוד שהלה טוב ממני בהרבה (כמבואר באריכות בפרק ל' בתניא) וכו'.

הפעם כשאמרתי "חטאתי" כבר לא חשבתי על חטאי הזולת. הגעתי כבר להכרה ולהרגשה כי אכן הזולת טוב ממני גם אם הוא חוטא בעוונות חמורים הרבה יותר שכן לפי המצב שלו לפי חינוכו ומדרגתו בעבודת

בבית חיינו בית משיח לקרוא ולהכריז שלש פעמים "יחי אדוננו" במיוחד לפני תקיעת שופר התחלת "בניין המלכות".

וכזכור לכולנו שהתחלת ההתגלות של הרבי מלך המשיח שליט"א אל הציבור אחרי מה שארע בז"ך אדר תשנ"ב – מלבד ההתגלות אחרי התהלוכה בחג השבועות – הייתה בראש-השנה תשנ"ג כאשר לפני תקיעת השופר הכריז הציבור כולו מקרב ולב עמוק "יחי אדוננו".

וגם בסיום וחזרת יום הכיפורים בסיום תפילת נעילה שאז היא שלימות "בניין המלכות" כפי שנהגו ונוהגים לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח החל משנת תשנ"ד כשראינו את הרבי גם בעיני בר.

ולכן ההדגשה בזמן הזה גם בקשר לכ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח היא – להתקשר בעצמנו ולקשר עוד ועוד יהודים לרבי לרבי עצמו: לא רק ללמוד את תורתו לא רק למלא את הוראותיו לא רק להתייעץ עמו ולשמע לעצותיו להאמין בנבואותיו וכי' – כל זה הוא המשך ותוצאה מתבקשת מן הכלל והנקודה שלמעלה מכל הפרטים ההתקשרות וההתמסרות של עצם המציאות של כולנו ושל כל אחד ואחד עם הרבי עצמו שזו תהיה כל מציאותו וכל עניינו. וכתוצאה ישירה ומתבקשת מכך יבואו גם כל הפרטים כפי ש"קבלו מלכותי" מביא ל"קבלו גזרותי".

ולכן בימים אלו במיוחד הימים הנוראים הימים שקשורים כל כך עם "קבלו מלכותי" שלמעלה מ"קבלו גזרותי" וכן בימי השמחה שלאחריהם כאשר העניינים שהיו "בכסה" בראש השנה וביום הכיפורים באים בגלוי ובכל היסטורעם "ליום חגנו" בחג הסוכות ושמחת תורה – זהו הזמן במיוחד להתרומם גם מכל העניינים הפרטיים גם מביצוע ההוראות והמצוות החיוניות והמוכרחות הפרטיות ולהגיע ("אגריף") בלשון אידיש) אל המלך עצמו לנסוע לרבי להיות אצל הרבי ועם הרבי ולדאוג שכמה שיותר יהודים יגיעו אל הרבי.

ולאמיתו של דבר כולם נוסעים וכולם מגיעים – מי שיש באפשרותו חייב ומוכרח לנסוע אל הרבי קודם כל בגשמיות כפשוטו בלי פשטליך ובלי תירוצים. ולדעת ולהכיר שאכן נוסעים לרבי בפשטות מקפידים להתפלל במניין של הרבי להשתתף בהתוועדות עם הרבי וכי' וכי' ודווקא בפשטות ללא שום הסברים וביאורים. ורק לאחר מכן עליו אמנם גם להסביר ולשנן לעצמו שלא די רק בעצם הנסיעה בגשמיות וצריך אמנם גם "להגיע" אל הרבי ולשם כך נדרש כבר מאמץ יותר קשה. אבל כאמור זהו

פי שנכתב גם במסגרת זו כמה פעמים ראש-השנה על פי תורת החסידות אינו רק יום הדין והמשפט אלא בעיקר יום הכרת המלך ובניין המלכות. ביום זה אנו מתרוממים גם מן העיסוק החיובי של כל השנה בביצוע פרטי התורה והמצוות ומנסים "להגיע" אל המלך עצמו אל מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו שלמעלה גם מהיותו מצווה המצוות – "קבלו מלכותי ואחר כך אגזור עליכם גזירות".

ביום זה אנו מבקשים ומתחננים לאבינו שבשמים "מלוך על העולם כולו בכבודך" "ותמלוך אתה הוא ה' לבדך על כל מעשיך". לכן גם "מצוות היום בשופר" כמו בשעה שמכתירים את המלך כמסופר בתנ"ך וכמבואר בארוכה בתורת החסידות.

ביום זה מתגלה יכולתו האין סופית של יהודי – לפעול כביכול אצל הקב"ה "כפי שהוא עולה ומתכסה בתוך עצמותו" מעלה מעלה בבחינה כזו שהיא למעלה מעלה מכל שייכות שהיא לעולמות ולנבראים ואפילו לא לנאצלים ול"גילויים" – שיקבל עליו את המלוכה מחדש וימלוך על עמו ישראל ועל העולם כולו. וכתוצאה מזה בדרך ממילא ישפיע גם לכולם שנה טובה ומתוקה בכל הפרטים.

ומכיוון שהתגלות מלכותו של הקב"ה היא על ידי מלכותו של המלך המשיח בגאולה האמיתית והשלימה כמפורש בכל תפילות ראש השנה שאז דווקא יקוימו בשלימות כל האמור בתפילות אלו – "ותמלוך אתה הוא ה' לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך" "ויידע כל פעול כי אתה פעלתו" –

לפיכך מודגשת במיוחד ביום זה ובימים אלו הפנייה אל המלך המשיח עצמו. לא רק קיום הוראותיו והתייעצות עמו ואמונה בכל דבריו ונבואותיו לכל פרטיהן אלא גם ובעיקר ובמיוחד הנקודה העצמותית של הרבי עצמו שלמעלה אפילו מפרטים חשובים וחיוניים אלו.

שכן מאחר שההתקשרות אל הקב"ה היא דווקא על ידי ההתקשרות אל הרבי שהוא ה"ממוצע המחבר" "אנכי עומד בין ה' ובנייכם להגיד לכם את דבר ה'" – הרי על ידי הציות לפרטי ההוראות וכי' של הרבי מתקשרים ומגיעים לקבלת וקיום גזרותיו של הקב"ה ועל ידי ההתקשרות וההתמסרות אל הרבי עצמו "מגיעים" ומתקשרים עם הקב"ה בכבודו ובעצמו "קבלו מלכותי" שלפני ולמעלה מ"אגזור עליכם גזירות".

לכן כפי שנכתב כאן כבר לא פעם נוהגים

מאתר שההתקשרות אל הקב"ה היא דווקא על ידי ההתקשרות אל הרבי שהוא ה"ממוצע המחבר" "אנכי עומד בין ה' ובנייכם להגיד לכם את דבר ה'" – הרי על ידי הציות לפרטי ההוראות וכי' של הרבי מתקשרים ומגיעים לקבלת וקיום גזרותיו של הקב"ה ועל ידי ההתקשרות וההתמסרות אל הרבי עצמו "מגיעים" ומתקשרים עם הקב"ה בכבודו ובעצמו "קבלו מלכותי" שלפני ולמעלה מ"אגזור עליכם גזירות"

שרוי ומעניקים לי כוחות בלי גבול כדי לחזור ולהיות כראוי. ואין הדבר תלוי אלא בי ובי בלבד.

כאן החדירו בי כי כל יהודי יהיה מי שיהיה הוא "חלק אלוהה ממעל ממש" ועד שהוא "חד ממש" עם קודשא-בריך-הוא בכבודו ובעצמו וגם בגופו הגשמי בחר הקב"ה בעצמו. ולכן יש לו את כל הכוחות לעשות הכל ולפעול הכל למעלה מכל מדידה והגבלה ולמעלה מכל סדר השתלשלות שהרי כל אלו "גילויים" בעלמא הם ואילו הוא יהודי הינו מורש בעצמותו יתברך ולכן הוא כביכול ("יעד בלי כביכול") כמו עצמותו יתברך אשר ימי יאמר לו מה תעשה".

רק הוא היהודי יכול לעשות ולפעול מה שלא יכול לפעול שום נברא ושום נאצל ושום "גילוי" – לפעול כביכול אצל מלך מלכי המלכים הקב"ה את "הרצון למלוכה" ולהמליך אותו על העולם כולו בראש השנה. כאן למדתי סיים אותו חסיד את דבריו בהתרגשות גדולה את הפירוש הרביעי הפירוש האמיתי באמת לאמיתו של "חטאתי": חטאתי ופשעתי בעבר "און מער ניט!" (=יותר לא!) מרגע זה ואילך אהיה ואתנהג כראוי ולא אוסיף עוד לחטוא! ובאומרו זאת נפל אותו חסיד ארצה מתעלף.

וכזכור לכולנו שהתחלת
ההתגלות של הרבי מלך
המשיח שליט"א אל
הציבור אחרי מה שארע
בו"ך אדר תשנ"ב -
מלבד ההתגלות אחרי
התהלוכה בחג השבועות
- הייתה בראש-השנה
תשנ"ג כאשר לפני
תקיעת השופר הכריז
הציבור כולו מקרב ולב
עמוק "יחי אדוננו"

כולו ל"קבלו מלכותי" שלפני ולמעלה מ"קבלו
גזרותי".

וכפי שזה מתבטא בקריאה וההכרזה שכל
תוכנה הוא קבלת מלכותו של המלך המשיח
שעל ידו מתגלית מלכות ה' בעולם כולו והיא
מהווה קודם כל התגלות עצם מציאותו של
משיח ואחרי זה ועל ידי זה באה התגלותו
בגלוי לעין כל - "יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד"!

להביא את הרבי לכל יהודי ולהביא כל יהודי
אל הרבי. ויתירה מזו: לא רק יהודים אלא
כפי שהרבי מדגיש את כל אנשי הדור שכולם
יהיו שייכים וקשורים כל אחד במידה שנקבע
לו מלמעלה ועד - למעלה מכל מידה ומדידה
והגבלה אל הרבי מלך המשיח שליט"א.

ולשם כך עלינו לנצל כפי שמלמד אותנו
הרבי את כל הדרכים וכל האופנים: את
תורתו של הרבי את אגרות קדשו את
הוידאו וגם את כל התעלולים והפעלולים
והגימיקים למיניהם בכל הצורות ובכל
האופנים שכולם יביאו למטרה האחת
והיחידה "לתקן עולם במלכות ש-ד-י".

ובמיוחד כפי שנצטוינו לפרסם את
הניסים שהקב"ה עושה בזמננו הן דרך
התשובות המופלאות ב'אגרות-קודש' הן דרך
הדולרים היין מכוס של ברכה והמים ממי
המקווה. וכפי שרואים במוחש שמי שנעשה
לו נס על ידי היין או המים של הרבי או מי
שקיבל תשובה מדוייקת מהרבי ב'אגרות-
הקודש' וכדומה בדיוק למה שביקש אין
צורך להסביר לו כי הרבי חי וקיים וכי הוא
הוא מלך המשיח שכבר פועל בעולם והוא
עומד להיגלות ולבוא ולגאול את כולנו בכל
רגע בגאולה האמיתית והשלימה. הוא ראה
כאן דברים שלמעלה מהטבע ועתה הוא
"כלי" מוכן לקבל ולהאמין גם בדברים שלא
רואים ברגע זה ממש בעיני בשר.

שתכלית הכל היא כאמור לא רק כפי
שנצטוינו לקשר יהודים אל קיום ההוראות
העצות הנבואות וכו' אלא להביא את העולם

דווקא אחרי שנסע בגשמיות כפשוטו הוציא
על כך כסף וזמן ומאמץ והוכיח שהרצון
לנסוע לרבי ולהיות אצל הרבי הוא לא רק
רצון מופשט ותיאורטי אלא הוא היה אכן
מוכן לשלם עבורו בכסף ובמאמצים וכו'.

וכפתגמו הידוע של המשפיע הרה"ח וכ"י
ר' מענדל פוטרפס שהייתה חקירה אצל
חסידים מה יותר חשוב: הנסיעה לרבי או
הרצון לנסוע לרבי. נמנו וגמרו שאמנם הרצון
לנסוע הוא חשוב יותר אבל מהו הסימן שאכן
רוצים לנסוע? - אם אכן נוסעים בפועל
ממש. באם לאו זהו סימן שאין הוא רוצה
לנסוע הוא סתם מדבר ומבלבל את הראש.

וגם מי שמאיזו סיבה שתהיה אינו יכול
לנסוע בגשמיות כפשוטו וכידוע ההוראות
שאסור לעשות זאת אם בגלל זה ייפגע מילוי
שליחותו ותפקידו בעירו ובמקומו - אזי
חייב הוא להשתדל שבעתיים שאכן הוא
"יגיע" אל הרבי גם כאשר אינו יכול לנסוע
בגשמיות. ומכיוון שהעובדה שאינו נוסע אינה
באשמתו הרי וודאי ניתנו לו כל הכוחות
להיות אצל הרבי ועם הרבי גם כאשר
בגשמיות חייב הוא להיות במקום אחר.

ומימים אלו ימי "תשרי" אותיות
"רשית" ימי ה"ראש" לוקחים את הכוחות
למשך כל השנה "שנהיה (שייכים) לראש"
שנהיה במשך כל השנה קשורים ושייכים
ומחברים ודבוקים אל ועם הרבי שליט"א
מלך המשיח והדבר ימלא את כל חיינו ואת
כל מציאותנו.

ומכאן לוקחים את התפקיד והשליחות